

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ**

**ΑΡΙΘΜΟΣ ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΩΣ: 421/2013
ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΤΜΗΜΑ Α΄**

Συνεδρίαση της 9^{ης} Δεκεμβρίου 2013

ΣΥΝΘΕΣΗ:

Πρόεδρος : Μιχαήλ Απέσσος, Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Μέλη : Ανδρέας Χαρλαύτης, Στυλιανή Χαριτάκη, Ευφροσύνη Μπερνικόλα, Γαρυφαλιά Σκιάνη, Κωνσταντίνος Κατσούλας, Δημήτριος Μακαρονίδης, Αλέξανδρος Ροϊλός, Κυριακή Παρασκευοπούλου, Ελένη Πασαμιχάλη, Χριστίνα Διβάνη, Νομικοί Σύμβουλοι

Εισηγήτρια : Αικατερίνη Κανελλοπούλου, Πάρεδρος Ν.Σ.Κ.

Αριθμός ερωτήματος: Το υπ' αριθμ.πρωτ.787/Ζ2/20-12-2012 έγγραφο της Υπηρεσίας Ζ' Διοικητικού, της Γενικής Διεύθυνσης Διοικητικής Υποστήριξης του Οργανισμού Γεωργικών Ασφαλίσεων(Ο.Γ.Α.).

Περίληψη ερωτήματος: Εάν οι διατάξεις των άρθρων 103 και 104 του Ν.3528/2007 «Κώδικας Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ.» περί θέσεως σε αργία των δημοσίων υπαλλήλων και υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ., όπως ισχύουν σήμερα μετά την αντικατάστασή τους, αντίστοιχα, με τις περ.1 και 2 της υποπαραγράφου Ζ.3 άρθρου πρώτου του Ν.4093/2012, τυγχάνουν εφαρμογής και στο προσωπικό του Οργανισμού Γεωργικών Ασφαλίσεων.

Επί του ως άνω ερωτήματος, το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους(Α' Τμήμα) γνωμοδότησε, ως ακολούθως:

Ι.α. Στο υπ' αριθμ. πρωτ. 787/Ζ2/20-12-2012 έγγραφο της Υπηρεσίας Ζ' Διοικητικού της Γενικής Διεύθυνσης Διοικητικής Υποστήριξης του Οργανισμού Γεωργικών Ασφαλίσεων εκτίθενται τα ακόλουθα: «Το προσωπικό του ΟΓΑ διέπεται από τις διατάξεις του Κανονισμού «Κατάσταση Προσωπικού του ΟΓΑ», ο οποίος καταρτίστηκε με την αριθ. 177647/8720/16.9.1961 (ΦΕΚ 320Β') κοινή απόφαση των Υπουργών Γεωργίας και Οικονομικών, όπως τροποποιήθηκε με το Π.Δ. 146/4-7-1994 (ΦΕΚ 99/Α'). Σύμφωνα με το άρθρο 2 του Ν. 799/1978, οι διατάξεις αυτές, ως ειδικές, κατισχύουν πάσης άλλης διατάξεως, σύμφωνα δε και με το άρθρο 7 του Ν. 826/1978 προβλέπεται ότι, «η αληθής έννοια του άρθρου 2 του Ν. 799/1978 είναι ότι, ως κείμενη νομοθεσία ειδική και κατισχύουσα πάσης άλλης διατάξεως, νοούνται και τα άρθρα 16 και 19 του Ν. 4169/1961...». Περαιτέρω δε και με το άρθρο 9 του Ν. 2297/1995 ορίσθηκε ότι «Οι διατάξεις του άρθρου 2 του Ν. 799/1978, όπως αυθεντικώς ερμηνεύτηκαν με το άρθρο 7 του Ν. 826/1978 ως ειδικές, θεωρούνται μηδέποτε καταργηθείσες και εξακολουθούν να ισχύουν, επιφυλασσομένης σε κάθε περίπτωση της ισχύος των διατάξεων για τις προσλήψεις του Ν. 2190/1994, όπως ισχύει».

Επισημαίνεται ότι οι διατάξεις του Μέρους Ε' με τίτλο «Πειθαρχικό Δίκαιο» (άρθρα 106 επ.) του Ν. 3528/2007 «Κύρωση του Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ.», όπως αντικαταστάθηκαν με το άρθρο δεύτερο του Ν. 4057/2012, δεν έχουν εφαρμογή στο προσωπικό του ΟΓΑ, καθότι οι υπάλληλοι του Οργανισμού, ως προς το πειθαρχικό δίκαιο, υπάγονται στις ειδικές διατάξεις των άρθρων 28, 29, 30, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 37^{'''} 38 και 39 του ως άνω Κανονισμού, οι οποίες συνθέτουν ένα ολοκληρωμένο νομικό πλαίσιο καθορισμού των πειθαρχικών παραπτώματων και επιβολής ποινών.

Με τις διατάξεις των περ. 1 και 2 της υποπαραγράφου Ζ.3 του άρθρου πρώτου του Ν. 4093/2012 αντικαθίστανται τα άρθρα 103 και 104 του Υπαλληλικού Κώδικα (Ν. 3528/2007), όπως αυτά τροποποιήθηκαν με το άρθρο πρώτο του Ν. 4057/2012.

Κατόπιν των ανωτέρω και δεδομένου ότι για τους υπαλλήλους του Οργανισμού, ουδέποτε είχαν εφαρμογή οι σχετικές διατάξεις του Υπαλληλικού

Κώδικα, παρακαλούμε να μας γνωρίσετε εάν οι σχετικές διατάξεις του Ν. 4093/2012, ως προς την αργία στο πλαίσιο της πειθαρχικής και ποινικής διαδικασίας, καταλαμβάνουν και τους υπαλλήλους του ΟΓΑ ή εάν κατισχύουν οι ειδικές διατάξεις του ως άνω Κανονισμού, ως μηδέποτε καταργηθείσες, ελλείψει ειδικής νομοθετικής πρόβλεψης στο Ν. 4093/2012 (ενόψει και της βασικής αρχής του εσωτερικού δικαίου ότι ο ειδικός νόμος τροποποιείται ή καταργείται με νεότερο ειδικό νόμο)».

β. Περαιτέρω, το Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης (Γενική Διεύθυνση Κατάστασης Προσωπικού), επί υποβληθέντος σ' αυτό σχετικού ερωτήματος από το Υπουργείο Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, αλλά και από τον Ο.Γ.Α., με τα υπ' αριθμ. πρωτ. ΔΙΔΑΔ/Φ.58/411/2144,30742/8-4-2013 και ΔΙΔΑΔ/Φ.58/447/5668/ 20-5-2013 έγγραφα διατύπωσε την άποψη, ότι μετά την ισχύ του Ν.4093/2012 οι διατάξεις των άρθρων 103 και 104 του Υπαλληλικού Κώδικα έχουν εφαρμογή και στο προσωπικό του Ο.Γ.Α., με την επιφύλαξη τυχόν αυστηρότερων διατάξεων του Κανονισμού του.

II.α. Με τη διάταξη του άρθρου 12 του ιδρυτικού του Οργανισμού Γεωργικών Ασφαλίσεων Ν.4169/1961(ΦΕΚ 81 Α') ορίσθηκε ότι *«Ιδρύεται νομικόν πρόσωπον δημοσίου δικαίου, εδρεύον εν Αθήναις, υπό τον τίτλον «Οργανισμός Γεωργικών Ασφαλίσεων», δηλούμενον εν τω παρόντι δια των αρχικών Ο.Γ.Α. και τελούν υπό την εποπτείαν του Κράτους, ασκουμένην υπό του Προέδρου της Κυβερνήσεως και του Υπουργού της Γεωργίας, εις ό ανατίθεται η άσκησης της υπό του παρόντος νόμου θεσπιζομένης ασφαλίσεως».*

Η ως άνω διάταξη αντικαταστάθηκε με τη διάταξη της παρ.2 του άρθρου 5 του Α.Ν.29/1967, ως εξής: *«Η υπό του παρόντος θεσπιζομένη ασφάλις ασκείται υπό αυτονόμου Ασφαλιστικού Οργανισμού Κοινωφελούς χαρακτήρος, εδρεύοντος εν Αθήναις, υπό τον τίτλον «Οργανισμός Γεωργικών Ασφαλίσεων» δηλωμένου εν τω παρόντι δια των αρχικών «Ο.Γ.Α.» και τελούντος υπό την εποπτείαν του Κράτους ασκουμένην υπό του Υπουργού Γεωργίας».*

Μολονότι από την ανωτέρω διάταξη απαλείφθηκε το ότι ο Ο.Γ.Α. αποτελεί νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, εντούτοις γίνεται δεκτό ότι λειτουργεί ως

νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου(ΣΤΕ 388/2009).

Περαιτέρω, στη διάταξη της παρ.2 του άρθρου 16 του ίδιου νόμου ορίζεται ότι: *«Το διοικητικόν προσωπικόν του οργανισμού αποτελείται εκ διακοσίων(200) κατ' ανώτατον όριον τακτικών εμμίσθων υπαλλήλων, τελούντων προς τούτον εις σχέσιν εργασίας ιδιωτικού δικαίου, μη συμπεριλαμβανομένου εις τον αριθμόν τούτον του υπηρετικού προσωπικού».*

Κατ' εξουσιοδότηση της παρ.4 του άρθρου 16 του ως άνω νόμου, εκδόθηκε η υπ' αριθμ.177647/8720/13-9-1961 κοινή απόφαση των Υπουργών Γεωργίας και Οικονομικών(ΦΕΚ 320 Β'), «περί του Κανονισμού Καταστάσεως του Προσωπικού του Οργανισμού Γεωργικών Ασφαλίσεων».

β.Στις διατάξεις των παρ.1, 2 και 5 του άρθρου 29 του Κανονισμού Καταστάσεως Προσωπικού του ΟΓΑ ορίζεται ότι: *«1.Τίθεται αυτοδικαίως εις αργίαν δια πράξεως του Διοικητού, ο στερηθείς της προσωπικής αυτού ελευθερίας υπάλληλος, συνεπεία εντάλματος φυλακίσεως ή δικαστικής αποφάσεως, έστω και αν απελύθη επί εγγυήσει. 2.Ως στέρησις ελευθερίας συνεπαγομένη τας ως άνω συνεπείας λογίζεται και η κατά τας εκάστοτε κειμένας διατάξεις, εκτόπισις του υπαλλήλου. 5.Δύνεται να τεθή εις αργίαν δια πράξεως του Διοικητού μετά σύμφωνον γνώμην του Υπηρεσιακού Συμβουλίου ο υπάλληλος καθ' ου υφίσταται: α)Εκκρεμής ποινική δίωξις δι' αδίκημα δυνάμενον να επισύρῃ έκπτωσιν από της θέσεώς του. β)Εκκρεμής πειθαρχική δίωξις δι' αδίκημα δυνάμενον να επιφέρῃ την απόλυσιν αυτού, ή γ)οσάκις επιβάλλεται τούτο προς διαφύλαξιν των συμφερόντων του Ο.Γ.Α.».*

Περαιτέρω, στη διάταξη της παρ.1 του άρθρου 30 του ανωτέρω Κανονισμού ορίζεται ότι: *«Υπαρχούσης βασίμου υπονοίας περί διαπράξεως υπό υπαλλήλου του Ο.Γ.Α. σοβαρού πειθαρχικού παραπτώματος και πριν ή κινηθή η πειθαρχική διαδικασία δύνεται δι' αποφάσεως του Διοικητού, επί τω αποκλειστικώ σκοπώ της διευκολύνσεως συλλογής των αποδείξεων, να τεθή εκτός υπηρεσίας ο καθ' ου αι υπόνοιαι υπάλληλος...».*

γ. Στη διάταξη του άρθρου 2 του Ν.799/1978(ΦΕΚ 117 Α') ορίζεται ότι: «*Αι διατάξεις εν γένει της περί ΟΓΑ κειμένης νομοθεσίας, ως ειδικαί, κατισχύουν πάσης άλλης διατάξεως*».

Περαιτέρω, στη διάταξη του άρθρου 7 του Ν.826/1978(ΦΕΚ 194 Α') ορίζεται ότι: «*Η αληθής έννοια του άρθρου 2 του ν.799/1978 είναι ότι ως κειμένη νομοθεσία ειδική και κατισχύουσα πάσης άλλης διατάξεως, νοούνται και τα άρθρα 16 και 19 του ν. 4169/1961...*».

Επίσης, στη διάταξη του άρθρου 9 του Ν.2297/1995(ΦΕΚ 50 Α') ορίζεται ότι: «*Οι διατάξεις του άρθρου 2 του ν. 799/1978 (ΦΕΚ 117 Α'), όπως αυθεντικώς ερμηνεύτηκαν με το άρθρο 7 του ν. 826/1978 (ΦΕΚ 194 Α'), ως ειδικές, θεωρούνται μηδέποτε καταργηθείσες και εξακολουθούν να ισχύουν, επιφυλασσομένης σε κάθε περίπτωση της ισχύος των διατάξεων για τις προσλήψεις του ν. 2190/1994, όπως ισχύει*».

δ. Στις διατάξεις του άρθρου 2 του Ν.3528/2007 «Κώδικας Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ.» (ΦΕΚ 26 Α') ορίζεται ότι: «*1.Στις διατάξεις του παρόντος Κώδικα υπάγονται οι πολιτικοί διοικητικοί υπάλληλοι του κράτους και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου. 2.Υπάλληλοι ή λειτουργοί του κράτους ή νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, οι οποίοι, κατά συνταγματική ή νομοθετική πρόβλεψη, διέπονται από ειδικές διατάξεις, καθώς και οι υπάλληλοι των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, υπάγονται στις διατάξεις του παρόντος για όσα θέματα δεν ρυθμίζονται από τις ειδικές γι' αυτούς διατάξεις*».

Περαιτέρω, στη διάταξη της παρ.1 του άρθρου 103 του ανωτέρω νόμου, όπως ισχύει σήμερα, μετά την αντικατάστασή του με την περ.1 της υποπαραγράφου Ζ.3 άρθρου πρώτου του Ν.4093/2012, τις παρ.1 και 2 του άρθρου 14 του Ν.4111/2013, την παρ.6 περ.1 του άρθρου 25 του Ν.4203/2013 και την προσθήκη της παρ.4 με την παρ.1 του άρθρου 16 του Ν. 4210/2013, ορίζεται ότι: «*Τίθεται αυτοδίκαια σε αργία: α)ο υπάλληλος που στερήθηκε την προσωπική του ελευθερία ύστερα από πρωτοβάθμια ή δευτεροβάθμια απόφαση ποινικού δικαστηρίου ή ένταλμα προσωρινής κράτησης, β)ο υπάλληλος κατά του οποίου εκδόθηκε ένταλμα προσωρινής κράτησης και στη συνέχεια ήρθη η προσωρινή κράτηση του ή αντικαταστάθηκε με περιοριστικούς όρους, γ)ο υπάλληλος, ο οποίος*

παραπέμφθηκε αμετακλήτως ενώπιον του αρμοδίου δικαστηρίου για κακούργημα ή για τα αδικήματα της κλοπής, υπεξαίρεσης (κοινής και στην υπηρεσία), απάτης, εκβίασης, πλαστογραφίας, δωροδοκίας, καταπίεσης, απιστίας περί την υπηρεσία, καθώς και για οποιοδήποτε έγκλημα κατά της γενετήσιας ελευθερίας ή έγκλημα οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής», δ)ο υπάλληλος στον οποίο επιβλήθηκε η πειθαρχική ποινή της οριστικής ή της προσωρινής παύσης, και ε)ο υπάλληλος ο οποίος έχει παραπεμφθεί στο αρμόδιο πειθαρχικό συμβούλιο για τα παραπτώματα των περιπτώσεων α', γ', δ', ε', θ', ι', ιδ', ιη', κγ', κδ', κζ', κθ' και λγ' του άρθρου 107 ή αντίστοιχα παραπτώματα του ίδιου άρθρου, όπως ίσχυε πριν την αντικατάστασή του με το άρθρο δεύτερο του ν. 4057/2012, ή αντίστοιχα παραπτώματα του προϊσχύοντος Υπαλληλικού Κώδικα (ν. 2683/1999)».

Εξάλλου, στη διάταξη της παρ.1 του άρθρου 104 του ίδιου νόμου, όπως ισχύει σήμερα, μετά την αντικατάστασή του με την περ.2 της υποπαραγράφου Ζ.3 άρθρου πρώτου του Ν.4093/2012 και την προσθήκη των εδαφ. γ' και δ' με την παρ.1 του άρθρου 15 του Ν. 4210/2013, ορίζεται ότι: «Αν συντρέχουν λόγοι δημόσιου συμφέροντος ή υπηρεσιακοί λόγοι μπορεί να τεθεί σε αργία ο υπάλληλος κατά του οποίου: α)έχει ασκηθεί πειθαρχική δίωξη για οποιοδήποτε πειθαρχικό παράπτωμα, με την επιφύλαξη των περιπτώσεων της παραγράφου 1 περίπτωση ε' του προηγούμενου άρθρου, για τις οποίες επιβάλλεται αυτοδίκαιη αργία, ή β)υπάρχουν σοβαρές ενδείξεις για άτακτη διαχείριση, η οποία στηρίζεται σε έκθεση της προϊσταμένης αρχής ή του αρμοδίου επιθεωρητή. γ)έχει παραπεμφθεί αμετακλήτως με την ιδιότητα του μέλους υπηρεσιακού συμβουλίου και συλλογικού οργάνου εν γένει ενώπιον του αρμοδίου δικαστηρίου για τα αδικήματα της υπεξαίρεσης στην υπηρεσία και της απιστίας περί την υπηρεσία, δ)έχει ασκηθεί με την ιδιότητα του μέλους υπηρεσιακού συμβουλίου και συλλογικού οργάνου πειθαρχική δίωξη για το πειθαρχικό παράπτωμα της παράβασης καθήκοντος κατά τον ποινικό κώδικα ή άλλους ειδικούς ποινικούς νόμους ή για το παράπτωμα της αναξιοπρεπούς ή ανάρμοστης ή ανάξιας για υπάλληλο συμπεριφοράς εκτός υπηρεσίας».

ε.Στις διατάξεις των περ.6 έως 9 της υποπαραγράφου Ζ.3 άρθρου πρώτου του Ν.4093/2012(ΦΕΚ 222 Α') ορίζεται ότι: «6. Οι διατάξεις των άρθρων 103 και 104

του Υπαλληλικού Κώδικα (ν. 3528/2007), 107 και 108 του Κώδικα Κατάστασης Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων (ν. 3584/2007) και 88 και 89 του Κώδικα Δικαστικών Υπαλλήλων (ν. 2812/2000), όπως ισχύουν, έχουν εφαρμογή και στο προσωπικό που εργάζεται με οποιαδήποτε σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου στις υπηρεσίες, οι υπάλληλοι των οποίων διέπονται από τους ανωτέρω Κώδικες. Με την επιφύλαξη τυχόν αυστηρότερων διατάξεων, οι διατάξεις των άρθρων 103, 104 και 105 του Υπαλληλικού Κώδικα, όπως ισχύουν, εφαρμόζονται αναλόγως, ως προς τις ουσιαστικές προϋποθέσεις της θέσεως σε αυτοδίκαιη ή δυνητική αργία, καθώς και ως προς τις συνέπειες της, σε όλες τις πειθαρχικές διαδικασίες, που διέπουν το κάθε φύσεως και με οποιαδήποτε υπηρεσιακή σχέση δημοσίου δικαίου ή σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου προσωπικό του δημόσιου τομέα, όπως αυτός είχε οριοθετηθεί με το άρθρο 1 παρ. 6 του ν. 1256/1982 πριν τη θέση σε ισχύ του άρθρου 51 του ν. 1892/1990, συμπεριλαμβανομένων όλων των φορέων που απαριθμούνται ειδικότερα στο άρθρο 14 παρ. 1 του ν. 2190/1994 και μη εξαιρουμένων των περιπτώσεων που απαριθμούνται στην παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου, όπως ισχύει μετά την αντικατάσταση του με το άρθρο 1 του ν. 3812/2009. 7.Οι διατάξεις των περιπτώσεων 1 έως 6 της παρούσας υποπαραγράφου εφαρμόζονται και στις υποθέσεις που είναι εκκρεμείς κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.....».

στ. Στη διάταξη της παρ.6 του άρθρου 1 του Ν.1256/1982(ΦΕΚ 65 Α') ορίζεται ότι: «*Η αληθινή έννοια της παρ. 1 του άρθρου 9 του νόμου 1232/1982 για την "επαναφορά σε ισχύ, τροποποίηση και συμπλήρωση των διατάξεων του Ν.Δ. 4352/1964 και άλλες διατάξεις"* είναι ότι στο δημόσιο τομέα περιλαμβάνονται όλοι οι κρατικοί φορείς ανεξάρτητα από το καθεστώς δημοσίου ή ιδιωτικού ή μικτού δικαίου που τους διέπει ήτοι: α)οι Κρατικές ή Δημόσιες υπηρεσίες, όπως εκπροσωπούνται από το νομικό πρόσωπο του Δημοσίου, β)οι Κρατικοί ή Δημόσιοι Οργανισμοί σαν κρατικά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου.....».

ζ.Στη διάταξη του άρθρου 2 του Αστικού Κώδικα ορίζεται ότι: «Ο νόμος ορίζει για το μέλλον, δεν έχει αναδρομική δύναμη και διατηρεί την ισχύ του εφόσον άλλος κανόνας δικαίου δεν τον καταργήσει ρητά ή σιωπηρά».

III. Από την γραμματική διατύπωση και την ερμηνεία των προαναφερθεισών νομοθετικών διατάξεων, συνάγονται τα ακόλουθα:

α. Ο Ο.Γ.Α. λειτουργεί ως Ν.Π.Δ.Δ., όλο δε το υπαλληλικό προσωπικό του, από τον εισαγωγικό βαθμό για κάθε κατηγορία υπαλλήλων μέχρι τον καταληκτικό βαθμό της Α' Κατηγορίας, ήτοι τον βαθμό του Γενικού Διευθυντή, συνδέεται με αυτόν με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου (ΣΤΕ 388/2009, 2693/2008, 4124/2005, 2355/2004, 156/2001, 302/1999, 2659/1998, ΣΤΕΟΛ. 2241/1977).

Περαιτέρω, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 2 του Ν.799/1978, οι διατάξεις της εν γένει περί Ο.Γ.Α. κειμένης νομοθεσίας, είναι, κατ' αρχήν, ειδικές και κατισχύουν κάθε άλλης διατάξεως. Σύμφωνα δε, με τη διάταξη του άρθρου 7 του Ν.826/1978, ως ειδική και κατισχύουσα κάθε άλλης διατάξεως νοείται και η διάταξη του άρθρου 16 του Ν.4169/1961. Ενώ, εξάλλου, με τη διάταξη του άρθρου 9 του Ν.2297/1995 ορίσθηκε ότι οι διατάξεις του άρθρου 2 του Ν.799/1978, όπως αυθεντικά ερμηνεύτηκαν με το άρθρο 7 του Ν.826/1978, ως ειδικές θεωρούνται μηδέποτε καταργηθείσες και εξακολουθούν να ισχύουν, επιφυλασσομένης σε κάθε περίπτωση της ισχύος των διατάξεων για τις προσλήψεις του Ν.2190/1994, όπως ισχύει.

β. Με τις διατάξεις των άρθρων 29 και 30 του Κανονισμού Καταστάσεως Προσωπικού του Ο.Γ.Α. ορίζονται οι περιπτώσεις θέσεως του προσωπικού του Ο.Γ.Α. σε αυτοδίκαιη ή δυνητική αργία, καθώς και οι περιπτώσεις επιβολής του μέτρου της αναστολής άσκησης των καθηκόντων του.

Η θέση του υπαλλήλου σε αργία (αυτοδίκαιη ή δυνητική) αποτελεί εξαιρετικό διοικητικό μέτρο, προσωρινού χαρακτήρα και όχι πειθαρχική ποινή, που αποσκοπεί στην απομάκρυνση του εγκαλούμενου από την ενεργό άσκηση των καθηκόντων του για λόγους διασφάλισης του κύρους της υπηρεσίας, αποτροπής διατύπωσης δυσμενών σχολίων σε βάρος της, εξασφάλισης της εύρυθμης λειτουργίας αυτής και τέλος για την ομαλή διεξαγωγή της σχετικής ελεγκτικής διαδικασίας (ΣΤΕ 4648/2012, 27/2008, 2163/2004, 15/2003, Γνμδ ΝΣΚ 55/2013, 551/2008, 460/2006, 330/1994). Προς τούτο, οι διατάξεις περί αργίας δεν εντάσσονται στις διατάξεις του πειθαρχικού δικαίου, αλλά αποτελούν ξεχωριστό κεφάλαιο τόσον του

Υπαλληλικού Κώδικα, όσον και του Κανονισμού Καταστάσεως του Προσωπικού του Ο.Γ.Α.

γ.Με τις περ.1 και 2 της υποπαραγράφου Ζ.3 άρθρου πρώτου του Ν.4093/2012 αντικαταστάθηκαν οι διατάξεις των άρθρων 103 και 104 του Υπαλληλικού Κώδικα(Ν.3528/2007) περί θέσεως σε αυτοδίκαιη και δυνητική αργία των δημοσίων υπαλλήλων και των υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. Περαιτέρω, με τις διατάξεις των περ.6 έως 9 της υποπαραγράφου Ζ.3 άρθρου πρώτου του ίδιου νόμου(Ν.4093/2012), ρητά, ορίσθηκε ότι οι διατάξεις των άρθρων 103 και 104 του Υπαλληλικού Κώδικα, 107 και 108 του Κώδικα Κατάστασης Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων και 88 και 89 του Κώδικα Δικαστικών Υπαλλήλων, όπως ισχύουν, έχουν εφαρμογή και στο προσωπικό που εργάζεται με οποιαδήποτε σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου στις υπηρεσίες, οι υπάλληλοι των οποίων διέπονται από τους ανωτέρω Κώδικες, ενώ, εξάλλου, και με την επιφύλαξη τυχόν αυστηρότερων διατάξεων, οι διατάξεις των άρθρων 103, 104 και 105 του Υπαλληλικού Κώδικα, όπως ισχύουν, εφαρμόζονται αναλόγως, ως προς τις ουσιαστικές προϋποθέσεις της θέσεως σε αυτοδίκαιη ή δυνητική αργία, καθώς και ως προς τις συνέπειές της, σε όλες τις πειθαρχικές διαδικασίες, που διέπουν το κάθε φύσεως και με οποιαδήποτε υπηρεσιακή σχέση δημοσίου δικαίου ή σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου προσωπικό του δημόσιου τομέα, όπως αυτός είχε οριοθετηθεί με το άρθρο 1 παρ. 6 του Ν.1256/1982 πριν τη θέση σε ισχύ του άρθρου 51 του Ν.1892/1990, συμπεριλαμβανομένων όλων των φορέων που απαριθμούνται ειδικότερα στο άρθρο 14 παρ. 1 του Ν.2190/1994 και μη εξαιρουμένων των περιπτώσεων που απαριθμούνται στην παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου, όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του με το άρθρο 1 του Ν.3812/2009.

Όπως αναφέρεται στην αιτιολογική έκθεση του Ν.4093/2012, «με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις αντικαθίστανται και τροποποιούνται διατάξεις των κωδίκων των δημοσίων υπαλλήλων, των υπαλλήλων των Ο.Τ.Α. και των δικαστικών υπαλλήλων, οι οποίες αφορούν τις περιπτώσεις θέσεως προσωπικού σε αυτοδίκαιη και δυνητική αργία. Ταυτόχρονα οι ρυθμίσεις αυτές επεκτείνονται και εφαρμόζονται αναλογικά, ως προς τις ουσιαστικές προϋποθέσεις και συνέπειές τους, σε ολόκληρο το δημόσιο τομέα και σε όλες τις κατά περίπτωση πειθαρχικές

διαδικασίες που ισχύουν και εφαρμόζονται στους φορείς του. Με τις ρυθμίσεις αυτές διευρύνονται οι περιπτώσεις που οι υπάλληλοι τίθενται σε αυτοδίκαιη αργία, ώστε να επιτυγχάνεται η άμεση απομάκρυνση όσων διώκονται ή τιμωρούνται για σοβαρά ποινικά αδικήματα και πειθαρχικά παραπτώματα. Ταυτόχρονα, όμως, ο θεσμός της αυτοδίκαιης αργίας εξοπλίζεται με ευελιξία, που προσφέρει τη δυνατότητα στα αρμόδια όργανα, εκτιμώντας το συμφέρον της υπηρεσίας, να επαναφέρουν στα καθήκοντά τους ή να μετακινούν εσωτερικά τους υπαλλήλους που επανέρχονται(εξαιρούνται οι ποινικώς διωκόμενοι και οι τιμωρηθέντες με την ποινή της οριστικής παύσης), ακόμα και πριν αρθούν οι τυπικοί λόγοι που οδήγησαν στην επιβολή της αυτοδίκαιης αργίας, όταν κριθεί αιτιολογημένα ότι, υπό τις συγκεκριμένες συνθήκες, δεν είναι εξ αντικειμένου αναγκαία η συνέχιση της παραμονής του υπαλλήλου εκτός υπηρεσίας».

δ. Κατ' άρθρο 2 του Α.Κ. ο νόμος διατηρεί την ισχύ του, εφόσον άλλος κανόνας δικαίου δεν τον καταργήσει ρητά ή σιωπηρά. Τούτο συμβαίνει όταν από την έννοια του περιεχομένου του, προκύπτει κατά τρόπο σαφή ότι ο νεότερος νόμος αποσκοπεί στην κατάργηση του παλαιού γενικού ή ειδικού και μάλιστα με ρύθμιση του ίδιου θέματος κατά τρόπο αντίθετο και ασυμβίβαστο προς αυτή του παλαιού. Έτσι, η αρχή της κατάργησης του προγενέστερου νόμου με νεότερο δεν εφαρμόζεται όταν ο νεότερος νόμος είναι γενικός και ο παλαιός ειδικός, εκτός αν από την έννοια του περιεχομένου του νεότερου νόμου προκύπτει, ότι αυτός αποσκοπούσε στην κατάργηση και του ειδικού νόμου(ΑΠ.284/2004, 413/2003, 1731/2002, 293/2000, Ολ.ΑΠ.310/1966, Εφ.Αθ.7152/2006, Γνμδ ΝΣΚ 344/2012, 53/2005).

ε. Εν όψει των ανωτέρω, οι διατάξεις της εν γένει περί Ο.Γ.Α. κειμένης νομοθεσίας, είναι, κατ' αρχήν, ειδικές και κατισχύουν κάθε άλλης διατάξεως. Επομένως και οι διατάξεις των άρθρων 29 και 30 του Κανονισμού Καταστάσεως Προσωπικού του Ο.Γ.Α., περί θέσεως του προσωπικού του Ο.Γ.Α. σε αυτοδίκαιη ή δυνητική αργία και επιβολής του μέτρου της αναστολής άσκησης των καθηκόντων του, είναι της αυτής φύσεως. Περαιτέρω, ο Ν.4093/2012 είναι γενικός νόμος, ενώ, εξάλλου, είναι αληθές, ότι στις ρυθμίσεις των διατάξεων των περ.6 έως 9 της υποπαραγράφου Ζ.3 άρθρου πρώτου αυτού δεν αναφέρεται, ρητά, ο Ο.Γ.Α.

Όμως, εκ του γεγονότος ότι, αφενός μεν, ρητά, με τη διάταξη της περ.6 της υποπαραγράφου Z.3 άρθρου πρώτου του Ν.4093/2012, επεκτείνεται η εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 103 και 104 του Υπαλληλικού Κώδικα, 107 και 108 του Κώδικα Κατάστασης Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων και 88 και 89 του Κώδικα Δικαστικών Υπαλλήλων και στο προσωπικό που εργάζεται με οποιαδήποτε σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου στις υπηρεσίες, οι υπάλληλοι των οποίων διέπονται από τους ανωτέρω Κώδικες, ήτοι στο προσωπικό(με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου) που μέχρι την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού δεν εφαρμόζονταν οι προαναφερθείσες νομοθετικές διατάξεις(Γνμδ ΝΣΚ 266/2010, 529/2008), αφετέρου δε, ρητά, με την ίδια διάταξη(περ.6 της υποπαραγράφου Z.3 άρθρου πρώτου) του επίμαχου νόμου επεκτείνεται, υπό την επιφύλαξη τυχόν αυστηρότερων διατάξεων, η εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 103 και 104 του Υπαλληλικού Κώδικα στο με οποιαδήποτε υπηρεσιακή σχέση δημοσίου δικαίου ή σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου προσωπικό του δημόσιου τομέα, όπως αυτός είχε οριοθετηθεί με το άρθρο 1 παρ. 6 του Ν.1256/1982 πριν τη θέση σε ισχύ του άρθρου 51 του Ν.1892/1990, συμπεριλαμβανομένων όλων των φορέων που απαριθμούνται ειδικότερα στο άρθρο 14 παρ. 1 του Ν.2190/1994 και μη εξαιρουμένων των περιπτώσεων που απαριθμούνται στην παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου, όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του με το άρθρο 1 του Ν.3812/2009, στον οποίο δημόσιο τομέα, κατά τη διάταξη της παρ.6 του άρθρου 1 του Ν.1256/1982 περιλαμβάνονται οι Κρατικοί ή Δημόσιοι Οργανισμοί σαν κρατικά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου(μεταξύ των οποίων συμπεριλαμβάνεται και ο Οργανισμός Γεωργικών Ασφαλίσεων), συνάγεται βούληση του νομοθέτη του Ν.4093/2012 να καταργήσει κάθε γενικό ή ειδικό νόμο, που ρυθμίζει διαφορετικά τις περιπτώσεις θέσεως σε αργία(αυτοδίκαιη ή δυνητική) των υπηρετούντων με σχέση δημοσίου δικαίου ή σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου σε όλο το δημόσιο τομέα.

Εξάλλου, από την αντιπαραβολή των διατάξεων των άρθρων 29 και 30 του Κανονισμού Καταστάσεως Προσωπικού του Ο.Γ.Α. και 103 και 104 του Υπαλληλικού Κώδικα προκύπτει ότι οι τελευταίες είναι αυστηρότερες των πρώτων. Ειδικότερα, κατά τη διάταξη του άρθρου 29 του Κανονισμού Καταστάσεως

Προσωπικού του Ο.Γ.Α. σε αυτοδίκαιη αργία τίθεται μόνο ο στερηθείς της προσωπικής του ελευθερίας, συνεπεία εντάλματος φυλακίσεως ή δικαστικής αποφάσεως, ενώ, κατά τη διάταξη του άρθρου 103 του Υπαλληλικού Κώδικα τίθεται σε αυτοδίκαιη αργία: α)ο υπάλληλος που στερήθηκε την προσωπική του ελευθερία ύστερα από πρωτοβάθμια ή δευτεροβάθμια απόφαση ποινικού δικαστηρίου ή ένταλμα προσωρινής κράτησης, β)ο υπάλληλος κατά του οποίου εκδόθηκε ένταλμα προσωρινής κράτησης και στη συνέχεια ήρθη η προσωρινή κράτησή του ή αντικαταστάθηκε με περιοριστικούς όρους, γ)ο υπάλληλος, ο οποίος παραπέμφθηκε αμετακλήτως ενώπιον του αρμοδίου δικαστηρίου για κακούργημα ή για τα αδικήματα της κλοπής, υπεξαίρεσης (κοινής και στην υπηρεσία), απάτης, εκβίασης, πλαστογραφίας, δωροδοκίας, καταπίεσης, απιστίας περί την υπηρεσία, καθώς και για οποιοδήποτε έγκλημα κατά της γενετήσιας ελευθερίας ή έγκλημα οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής», δ)ο υπάλληλος στον οποίο επιβλήθηκε η πειθαρχική ποινή της οριστικής ή της προσωρινής παύσης, και ε)ο υπάλληλος ο οποίος έχει παραπεμφθεί στο αρμόδιο πειθαρχικό συμβούλιο για τα παραπτώματα των περιπτώσεων α` , γ` , δ` , ε` , θ` , ι` , ιδ` , ιη` , κγ` , κδ` , κζ` , κθ` και λγ` του άρθρου 107 ή αντίστοιχα παραπτώματα του ίδιου άρθρου, όπως ίσχυε πριν την αντικατάστασή του με το άρθρο δεύτερο του ν. 4057/2012, ή αντίστοιχα παραπτώματα του προϊσχύοντος Υπαλληλικού Κώδικα (ν. 2683/1999). Περαιτέρω, η, κατά τη διάταξη του άρθρου 29 του Κανονισμού Καταστάσεως Προσωπικού του Ο.Γ.Α., περίπτωση θέσεως σε δυνητική αργία «εκκρεμής πειθαρχική δίωξις δι' αδικήμα δυνάμενον να επιφέρη την απόλυσιν αυτού» αποτελεί περίπτωση θέσεως σε αυτοδίκαιη αργία, κατά τη διάταξη του άρθρου 104 του Υπαλληλικού Κώδικα, ενώ, εξάλλου, κατά την ίδια διάταξη του Υπαλληλικού Κώδικα, μπορεί να τεθεί σε αργία ο υπάλληλος: α)αν υπάρχουν σοβαρές ενδείξεις για άτακτη διαχείριση, η οποία στηρίζεται σε έκθεση της προϊσταμένης αρχής ή του αρμοδίου επιθεωρητή, β)έχει παραπεμφθεί αμετακλήτως με την ιδιότητα του μέλους υπηρεσιακού συμβουλίου και συλλογικού οργάνου εν γένει ενώπιον του αρμοδίου δικαστηρίου για τα αδικήματα της υπεξαίρεσης στην υπηρεσία και της απιστίας περί την υπηρεσία, γ)έχει ασκηθεί με την ιδιότητα του μέλους υπηρεσιακού συμβουλίου και συλλογικού οργάνου πειθαρχική δίωξη για το πειθαρχικό παράπτωμα της

παράβασης καθήκοντος κατά τον ποινικό κώδικα ή άλλους ειδικούς ποινικούς νόμους ή για το παράπτωμα της αναξιοπρεπούς ή ανάρμοστης ή ανάξιας για υπάλληλο συμπεριφοράς εκτός υπηρεσίας, περιπτώσεις, δηλαδή, οι οποίες δεν προβλέπονται στη διάταξη του άρθρου 29 του Κανονισμού Καταστάσεως Προσωπικού του Ο.Γ.Α.

Επομένως, μετά την ισχύ του Ν.4093/2012 και δεδομένου ότι οι διατάξεις των άρθρων 29 και 30 του Κανονισμού Καταστάσεως Προσωπικού του Ο.Γ.Α. δεν είναι αυστηρότερες των διατάξεων των άρθρων 103 και 104 του Υπαλληλικού Κώδικα, οι τελευταίες διατάξεις εφαρμόζονται και στο προσωπικό του Ο.Γ.Α., ως Δημόσιο Οργανισμό, ήτοι, κρατικό φορέα, ρητά, συμπεριλαμβανόμενο στον δημόσιο τομέα, κατά τη διάταξη της παρ.6 του άρθρου 1 του Ν.1256/1982.

IV. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, επί του τεθέντος ερωτήματος το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους(Α' Τμήμα) γνωμοδοτεί ομοφώνως, ότι οι διατάξεις των άρθρων 103 και 104 του Ν.3528/2007 «Κώδικας Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ.» περί θέσεως σε αργία των δημοσίων υπαλλήλων και υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ., όπως ισχύουν σήμερα μετά την αντικατάστασή τους, αντίστοιχα, με τις περ.1 και 2 της υποπαραγράφου Ζ.3 άρθρου πρώτου του Ν.4093/2012, τυγχάνουν εφαρμογής και στο προσωπικό του Οργανισμού Γεωργικών Ασφαλίσεων.

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

Αθήνα 16/12/2013

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

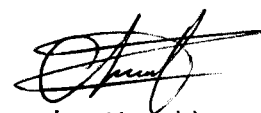

Μιχαήλ Απέσσοσ

Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

Κατερίνη Κανελλοπούλου

Πάρεδρος Ν.Σ.Κ.